

Můj partner mě brzdí, co mám dělat?

- *mluví* **Dan Mohler**

Dan Mohler - QA - My partner is holding me back

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2018 nove-stvoreni.cz

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Dan Mohler - Můj partner mě brzdí, co mám dělat?

Otázka: Můj manžel tvrdí, že je křesťan, ale je velmi kritický. Když si myslí, že někdo nemá pravdu, tak mu to musí říct. Cítím se nestejně zapřažená a že mě brzdí. Chci jít dopředu. Co mám dělat?

Dan Mohler: Nevím, kdo jste, ale pokud jste zde, tak to vydržte. Je nemožné, aby vás manžel brzdil, leda že byste měli pohled, který to umožňuje. Nikdo vás nemůže držet od Boží přítomnosti, od práce Ducha Svatého, a od toho, že se stanete láskou. Pokud budete upřeni na to, co váš manžel nevidí, a pokud dovolíte tomu, co on nevidí, aby určovalo to, co vidíte vy, tak jste oklamání a učinili jste z něj svého pána a vládce svého života, ale přitom zpíváte, že Ježíš je pán. Víím, že mluvím ostře, protože nevím, o koho se jedná, ale chci, abyste věděli, že na vás nejsem našťvaný. Prosím, nebuďte oklamání a nedovolte, aby váš muž určoval, kdo jste v Kristu. Měli byste plakat za svého manžela a uvědomit si: "Pokud by opravdu věděl, kdo je, tak by s lidmi takto nejednal."

Takže běžte po tom, abyste více rostli v Kristu, více zářili, zasévali větší semínka a dovolte Bohu, aby to pořešil. Takže i když je kritický, tak to na vás nic nemění, vy prostě pokračujte růst v lásce a více milujte. Váš muž nebo vaše žena nemůže být překážkou pro váš život a pro váš růst, ledaže byste jim to dovolili a potřebovali byste, aby oni byli pro vás něčím, abyste vy byli v pořádku. A to je v podstatě forma modlářství, protože jste závislí na něčem, co jste nebyli stvořeni, abyste potřebovali. Znamená to, že jste závislí na něčem jiném, než na Pánu. Protože On je plnost. Znáť Kristovu lásku znamená být naplněný veškerou plností Boží.

A já chci, aby naše manželství byla skvělá, chci, abychom všichni vyrostli, milovali a ctili jeden druhého, to je cíl. Ale pokud se to zrovna neděje, proč tomu dovolujete, aby vás to určovalo a říkalo vám, kdo jste? Tj. určovalo vaši identitu? To je modlářství. To dovolujete, aby vás určovalo něco mimo Krista.

Takže je nemožné, aby vás váš partner brzdil. Moje žena nemá absolutně žádnou schopnost mě brzdit, jediné že by se změnil můj pohled a já jí to kvůli nějakému klamnému důvodu dovolil. Kdo mě může držet od Boží přítomnosti? Kdo mě může zabránit, abych se nestal láskou a nemanifestoval Ducha, nechodil v milosti a nepůsobil pokoj? Já jsem správce svého srdce, a mému srdci nevládne nikdo jiný, jenom Pán. Takže přestaňme říkat, že nás někdo může brzdit. Nemůže. Všechno jmění vynaložme na získání moudrosti/porozumění.

Řeknete: "No ale ty nevíš, v jakém jsem manželství." Pokud by měl takovouto mentalitu Bůh, tak řekne: "No to nevíš, na jakou Zem se musím dívat! Ti lidé jsou pěkní darebáci. Říkají něco, ale dělají něco jiného. Říkají, že něco nikdy neudělají, ale stejně to udělají, už z toho nevím, čím jsem... Ještě že nikdy nedřím, protože bych kvůli tomu nikdy neusnul." No tak! Bůh takto nemyslí! Kdo z vás kdy k Němu upřímně přišel v pokání a Bůh mu řekl: "Jo to jsi ty? Víš, že sem tě vábil už 6 měsíců, že? Měl jsi ty nejlepší příležitosti ke mně přijít, ale zatím jsi za těch 6 měsíců způsobil spoustu špatných věcí. A teď jsi zde? Nevím, co si myslíš. Způsobil jsi mi tolik... Nejsem si jistý, že mám zájem, abys takto zacházel s mým srdcem... Ani si nejsem jistý, na čem teď spolu jsme a proč jsi zde, protože jsi mi dělal peklo a tolikrát si mě zranil..." Vidíte, jak bláznivě to zní, kdyby to měl Bůh říct? Stejně bláznivé by vám to mělo připadat, když takto mluvíte vy - jste stvořeni k Jeho obrazu a Jeho cesty jsou vaše cesty. Jediný důvod, proč jsme tak zranění a tyhle věci nás vykoledí,

protože opravdu žijeme pro sebe, aniž bychom si to uvědomovali, přiznali a vypořádali se s tím.

Ukážu vám něco v Jakubovi, protože tato otázka mě rozvášnila. Je to výborná otázka a díky za pokoru tomu, kdo se ji zeptal. A já vás neodsuzuji, ale říkám vám: "Nedejte se oklamat a nedovolte, aby váš muž určoval, kdo jste a jak jste na tom. Ať to ve vašem životě určuje Ježíš, abyste svého muže mohla vidět správně." Protože problém je, že pokud nebudete vidět svého manžela správně, tak to začne rozdělovat vaše srdce, začnete se litovat, začnete si různé věci omlouvat a obviňovat z nich jeho.

Zkuste si představit, že jednou budeme všichni stát před Bohem. Podíváme se do jeho ohnivých očí věčné lásky a nepopsatelné moudrosti. Ani netušíme, jak to bude vypadat. Ale prostě se s Ním setkáme tvář v tvář a v ten moment nebudete mít slov. Umíte si představit, že byste tam byli schopní říct: "Věřil bych ti, kdyby nebylo mého partnera..." To by bylo pěkně trapné. Ale něco podobného si nebudete schopní ani pomyslet. Jen vám to dojde - byl jsem oklamán.

Problém je, že v církvi máme sentimentální myšlení, které nezemřelo ve vodním křtu, nezemřelo tělu, kdy spousta lidí má své bolesti a zranění, a kvůli tomu nejsou dobrými rádci. Takže lidem dávají to, jak by se v té situaci cítili oni, namísto toho, kdo je Ježíš. Je napsané, nebudte mnozí učitelé, protože pro ně je přísnější soud. Někteří lidé v tom nacházejí svoji identitu, protože mají pocit, že pomáhají lidem, ale nedávají jim Boží radu. Pokud lidem dáváte svolení, aby zůstali zranění a vypadali jako tělo... Pokud lidem řeknete: "Drahá, je mi tak líto, že ti manžel dělá tohle, přála bych ti, aby tě víc miloval. Zasloužíš si víc... Nemůžeš v tom zůstat, potřebuješ víc, než tohle..." To je past oklamání a dovolí vám to chodit po cestě, kterou Ježíš nikdy nešel. Mluvím narovinu a upřímně. To je realita. Protože potom vaše nevyřešené konflikty, vaše zranění a bolesti začnou vyvolávat touhy a motivy. A najednou začnete vidět věci, které by vás ani nenapadly, pokud by bylo vše v pořádku. A pak jste náhle manipulováni a odíváni krizí, namísto Kristem. A jste pouze výsledkem toho, čím procházíte "ve jménu Pána". A klidně to můžete maskovat "křesťanskou" mluvou, ale s Bohem to nemá nic společného. Víím, že to je silné, ale je to tak teď ve mně.

Já nejsem v pohodě s tím, abyste sklouzli k litování sebe a to v jakékoliv situaci. Vážně. A já víím, že některé věci jsou těžké a přál bych si, aby se nestaly. Přál bych si, aby každý měl silnou touhu po Bohu. Ale pokud dovolíte, aby váš život byl určován tím, zda druzí mají hlad po Bohu, tak co to má být? To je podobné, jako když někdo přijde někam do církve a bude říkat: "No v té církvi chybí láska." Ale měla tam být - vy jste tam byli! Takže proč dovolujete všemu jinému určovat to, kdo jste? Proč nedovolíte Tomu, o kterém říkáme, že je úžasný, aby vás určoval? No tak, byli jsme těmito věcmi tolik vychováni. Vybíráme si církve, hledáme místo, které přesně takové, jak potřebujeme... A pak po šesti měsících lidé říkají: "Hmm, něco se změnilo, bývalo to zde dobré, nevím, co se stalo s pastorem..." To je převrácené, to je oklamání. Vy sem nechodíte, protože hledáte tu pravou církev, nebo protože jste našli církev, která vám vyhovuje. Co kdybyste se zeptali Boha, kam máte chodit do církve? Byli byste udiveni, kde byste skončili. Dal by vás mezi lidi, kteří pro vás budou výzvou, budou vás obrušovat, roztahovat. Protože říct: "No já nevím, oni mě prostě štvou." To není z Boha! Oni Boha neštvou! On je miluje až k smrti, aby mohli žít. Řeknete: "Oni mi čepýří moje peří." Tak se nechte oškubat! Vážně. Nejsem necitlivý. Není to o tom, aby se oni změnili, ale abyste je vy začali vidět jinak! Jak jsem dnes ráno říkal. "No, ale oni mi lezou pod kůži!" Tak si pořídte novou kůži - Ježíšovu!

V církvi děláme už roky: "Potřebuji, aby ses modlil za moji práci, můj šéf mě totiž pěkně štvál!" Ale vy máte být šéfovi příkladem, živou epištolou lásky, nemá žádné právo vás štvát. Proč mu dáváte tu moc? Měli byste plakat za něho, ne kvůli němu! Pokud žije takovým způsobem, tak to znamená, že něčemu nerozumí, to by vám pro něj mělo zlomit srdce, ne ho naplnit nenávisť. Měli byste pokleknout a plakat za něho, ne protože máte dost své práce, nenávidíte ji a "Bože, proč mě tímhle necháš procházet, pokud mě miluješ? Proč jim dovolíš na mě takhle plivat? Proč mě nechráníš?" Bůh vás už ochránil tím, že vám dal úplně nový důvod k životu! Poslal vás do práce s úplně novou perspektivou a motivací! Aby na to místo mohlo přijít světlo. Ne někdo, kdo se snaží přežít! Rozumíte? Lidi, tohle je jedna z oblastí v církvi, kterou jsme opravdu pohnojili. Udělali jsme to o tom, aby se k nám všichni kolem chovali dobře, a vždy se modlíme, aby kolem nás to bylo nejlepší. Namísto, abychom se stali těmi nejlepšími.

Když jsem ještě pracoval v světské práci - pracoval jsem na několika místech poté, co jsem byl zachráněn. Tehdy jsem tam byl už 13 let a bylo to opravdu zajímavé. Protože jsem byl 13 let jedním z nich a najednou jsem se narodil znovu a byl jsem proměněný. Všichni o mně říkali, že jsem v nějakém kultu, že mi vymyli hlavu a podobně. A já jsem si z toho dělal legraci a říkal jsem: "Můj mozek byl úplně obmyt." A v práci lidé začali být uzdravováni, začaly se dít věci, bylo to super. A když jsem potom šel dělat pastora na plný úvazek, tak ti lidé věděli, že jsem opravdový. A potom mě mohli zastihnout na tržišti, kam jsem dva a půl roku chodil každou sobotu a byl k dispozici, pokud by chtěl někdo modlitbu. Dva a půl roku jsem tam chodil do stánku. Proč? Protože to bylo správné, protože život není můj. A já jsem nikoho nelákal, nikoho jsem tam netahal, jen sem tam seděl, a pokud někdo přišel, tak to byl jejich konec - Bůh je dostal.

John tam za mnou chodil. Pamatuješ, jak přišla nějaká žena ve chvíli, když jsem potřeboval už tak moc jít na záchod, a tys stále mluvil a mluvil? Byl to jeden z těch momentů, kdy víte, že už musíte jít, ale o půl hodiny později už opravdu musíte jít. Sedíte a už nemůžete ani vydržet na místě, ale snažíte se dokončit hovor, akorát s Johnem to nebere konce. Takže v takových případech se prostě musíte zvednout a jít na záchod. Takže Johnovi říkám: "Nezlob se, musím si odskočit na záchod." A to už bylo v bodě, kdy už si nejste jistí, že to dobehnete. Takže vykročím ke dveřím a zrovna vejde žena, která pláče a říká: "Můžeme si promluvit?" A co sem udělal, John? Bylo to nadpřirozené, řekl jsem: "Samozřejmě, drahá..." Byla tajná alkoholička a upíjela se alkoholem před spaním. Byla křesťanka, hledala pomoc a Bůh jí pěkně otrásl. A když jsme spolu domluvili a rozloučili se, tak jsem si uvědomil, že jsem vlastně nikdy na ten záchod nešel. A sledujte, ani sem už nemusel. Nadpřirozeně to zmizelo. Bylo to super. Ani nevím, proč jsem vám to říkal.

Porozuměli jste odpovědi na tu otázku té manželky? Upřímně - kdo z vás někdy věřil, že vás brzdil váš partner, někdo blízký, nebo rodinný příslušník? A kdo z vás, co jste se přihlásili, jste si uvědomili, že to tak nemusí být? Že můžete přijmout vyšší způsob myšlení? A přemoci zlé dobrým, zmírnit tvrdé slovo milým? Milost vítězí nad soudem, láska přikrývá množství hříchů. Tohle všechno je Písmo, lidi.

"Modli se za mě, prosím, protože žít s ním je opravdu těžké... Žít s ním je těžké..." Nechte toho. Přestaňte s tím. Pokud by Ježíš řekl něco takového vám, tak byste byli zničení navěky bez naděje. "No, ale s tebou je opravdu těžké žít! A když už to vypadá, že chápeš, tak zase nic! Už mám naději, že to zvládneš, ale pak zase padneš! Kolikrát ještě?" - Umíte si představit, že by takto Ježíš mluvil? Namítnete: "Ne, ale On je Bůh." To sice ano, ale On nás stvořil ke svému obrazu a žije v nás a my

jsme Jeho tělem! A ten samý Duch, který vzkřísil Krista z mrtvých, žije nyní v nás! Přestaňme hledat nějaké výjimky a přestaňme žít podle těla, namísto života podle ducha!